

מ"ת 8385/01/14 - מדינת ישראל נגד אדם אלטורי (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 8385-01-14 מדינת ישראל נ' אלטורי(עציר)

תיק חיצוני: 6576/13

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב

אדם אלטורי (עציר) ת.ז. 205769870

החלטה

כללי

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב (הנאשם) עד לתום ההליכים כנגדו. כנגד המשיב הוגש בתאריך 6.1.14, כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: **סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה** - עבירה לפי סעיף 232(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה** - עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: **הפקודה**); **חובת פוליסה** - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל - 1970; **אי ציות** להוראת שוטר - עבירה לפי סעיף 62 (8) לפקודה; **מהירות בלתי סבירה** - עבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: התקנות); **אי ציות לתמרור אדום** - עבירה לפי סעיף 64 (ה) לתקנות.

2. ואלה תמציתן של עובדות כתב האישום: בתאריך 30.12.13 בשעה 4:00 לפנות בוקר, או בסמוך לכך, נהג המשיב בחיפה ברכב מסוג פולקסווגן שבבעלותו (להלן: **הרכב**) והסיע שני נוסעים למרות שאינו מחזיק ומעולם לא החזיק ברישיון נהיגה. המשיב נתבקש ע"י שוטר ופקח לעצור לביקורת, אלו סימנו לו לעצור באמצעות אורות הניידת ואף כרזו במערכת הכריזה, אך הוא לא שעה להוראותיהם ובתגובה האיץ מהירות נסיעתו בניסיון להימלט. בהמשך החל בנסיעה פראית ועלה על אי תנועה, דבר שהוביל ל"פיצוץ" אחד מגלגלי הרכב; גם אז לא עצר המשיב והמשיך במנוסתו. כל אותה עת דלקו אחריו השוטר והפקח סימנו לו לעצור וכרזו, אך זאת לשווא. ניידות נוספות הוזעקו לאירוע, אחת הניידות עקפה את הרכב, אז המשיב סטה לשוליים והתנגש בניידת. המשיב המשיך במנוסתו תוך שהוא חוצה רמזורים אדומים עד שלבסוף הצליחו שתי ניידות לעקוף את הרכב; המשיב האיץ את מהירות הנסיעה, התנגש בניידות, איבד שליטה, נתקל במעקה בטיחות ונעצר. עוד צוין, כי קודם לאירוע המתואר לעיל נהג המשיב ברכב מספר פעמים למרות שכאמור מעולם לא קיבל רישיון נהיגה כדין.

ראיות לכאורה

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ומאליו גם לעילות מעצר. למרות זאת, עיינתי בתיק החקירה שכן: ". (ו) הפרקטיקה מלמדת כי על מסוכנותו של הנאשם ניתן להסיק בעיקר מחומר הראיות ולא מכתב האישום. חומר הראיות הוא שנותן את הצבע ואת הגוון, אם לקולא ואם לחומרה, הן של נסיבות המעשה והן של הנאשם." (בש"פ 8155/13 פלוני נ' מ"י (2.12.13)). עוד אציין, כי בשלב זה לא נקבעת חפותו או אשמתו של הנאשם, אלא יש לבחון חומר ראיתי גולמי שטרם עבר את העיבוד של ההליך הפלילי בכלל, ואת החקירה הנגדית בפרט. מדובר בראיות לכאורה, ויש לקבוע אם טמון בהן פוטנציאל ראיתי, אשר יצא מהכוח אל הפועל בעתיד, בסיום ההליך השיפוטי. בשלב זה, של מעצר עד תום ההליכים, יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה בסיום המשפט, בהתבסס על חומר החקירה כולו, לרבות זה התומך בעמדתו של הנאשם. כמו כן, בחינתו של חומר החקירה הקיים בשלב המעצר אינה כוללת את בחינת מהימנותם של העדים (פרט למקרים נדירים בהם חוסר המהימנות הינו גלוי על פני הדברים). מקומה של בחינת המהימנות הוא בהליך העיקרי ולא בהליך הביניים של המעצר. נקבע כי על בית המשפט לבדוק את התמונה הראייתית כמכלול ולא באופן טכני (ור' בנדון את בש"פ 8087/95, זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133; וכן, לדוגמה, בש"פ 6458/08, פלוני נ' מ"י, ניתן בתאריך 31/7/08; בש"פ 10349/09, מ"י נ' פלוני, ניתן בתאריך 4/1/10).

4. ואכן, עיון בתיק החקירה מעלה כי יש די והותר ראיות לכאורה כנגד המשיב. לעניין נהיגתו הפרועה וחסרת הרסן של המשיב- ר' דוחות הפעולה מיום 3.12.13 של השוטר מאור סיבוי ושל פקד אברמוביץ אופיר. כן ראה את הודעתו מיום 1.1.14 של המתנדב עמנואל אדוני מזרחי. כבר בחקירתו הראשונה הודה המשיב במרבית המיוחס לו ומסר כי אכן התבקש לעצור ע"י הניידת, אך מאחר ולא היה לו רישיון נלחץ והחל להימלט ובלשונו: "אני וחברים שלי מוחמד וסיף היינו בחוף הכרמל איפה יש הוטל וכבר יצאנו משם, ופעם אחת ניידת משטרה עשו בניידת אור היבהבו והדליקו את הסירנה וברמקול אמרו לי תעמוד תעמוד ואני אין לי רישיון ופחדתי מהקטע הזה ונכנסתי ללחץ ולא ידעתי מה לעשות בדיוק וחשבתי שאני יצא מהקטע מהזה והם סימנו לי לעצור אחרי הצ'ק פוסט בקצה ליד המועדונים והתחילו לרדוף אחרינו ואני הרגשתי שאני לא יכול לשלוט על ההגה והבנתי שיש פנצ'ר ושמעתי שיש קול מהגלגל ונסענו אולי 20-30 קילומטר לכיוון אליקים יקנעם וראיתי ניידת מרחוק מקדימה חוץ מהניידת שהיתה מאחורה ואחד מקדימה, ושתי הניידות התקרבו אליי שאני יעצור אז אני לקחתי שמאלה ועקפתי אותם ואז עוד פעם הגיעה ניידת ועמדנו בשוליים וזה מה קרה" (הודעת המשיב מיום 30.12.13 שורות 8-15). החברים שהוזכרו בהודעת המשיב אישרו, ככלל, את גרסתו לעיל (ר' הודעותיהם מיום 30.12.13 של סיף אלדין עוסיאת ושל מוחמד אלוחידי). לכן, לאור כלל הנתונים לעיל, קיים סיכוי סביר להרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו.

עילות מעצר ואפשרות שחררו לחלופה

5. כלל מעשיו של המשיב מעידים על מסוכנותו ומעידים על העדר הרסן שלו כלפי רשויות אכיפת החוק וכלפי החוק בכלל. המשיב נהג, תרתי משמע, בצורה פראית תוך שסיכן את הנהגים והנוסעים האחרים באותה העת

בכביש. המשיב לא היסס מלנסות ולחמוק מידי השוטרים בעוד הם רודפים אחריו ובכך לסכן את הנמצאים בכביש. לאותה נהיגה שלוחת רסן, קדמו מקרים נוספים בהם נסע המשיב ברכבו למרות שמעולם לא אחז ברישיון (ר' הודעתו מיום 2.1.14 שורות 84-85).

6. יחד עם זאת, גם כשמתקיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר חובה על בית המשפט לבחון באם קיימת חלופה המבטיחה את תכלית המעצר: **"חובה היא לשקול בכל מקרה וגם בעבירות חמורות, חלופת מעצר, והשאלה נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הראשונה. עליה לבדוק אם החלופה מבטיחה את תכלית המעצר. אם תמצא לומר, שבכל מקרה של ביצוע עבירה חמורה מתבקשת מסוכנותו של המשיב ואין להחליט על חלופת מעצר, נמצאת מרוקן את חובת שקילת החלופה מתוכן"** [בש"פ 4224/99 מ"י נ' כהן, ניתן בתאריך 28.6.99]. כמו כן, מסוכנות הנאשם נבחנת הן לאור המעשים המיוחסים להם אך גם לאור מיהותו ועברו: **"בדיקת המסוכנות מחייבת בחינתם של שני היבטים: האחד ענינו במעשה. במסגרת זו על ביהמ"ש לשקול האם המעשה כשלעצמו בנסיבותיו מעלה חשש כי המשיב עלול לחזור על מעשים דומים, האם המעשה מגלה אופי רע ואלים או מעיד על מועדות. ההיבט השני מתמקד בעושה, עברו ואופיו. כאן אנו שואלים לנוכח אופיו, אישיותו או תכונותיו של העושה נשקפת ממנו סכנה לציבור או ליחידיו"** [בש"פ 6700/04 מ"י נ' תבאת גרה, ניתן בתאריך 19.7.04].

7. לכן, הוריתי לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של המשיב וזאת בטרם תינתן החלטה לגופו של עניין. מתסקיר מיום 11.2.14 עולים הדברים הבאים: המשיב בן 19.5, רווק, נעדר עבר פלילי וכן למשפחה קשת יום בת 11 נפשות. אמו עקרת בית ואביו מובטל. המשיב סיים 12 שנות לימוד ולאור המצוקה הכלכלית החל לעבוד בעבודות בנייה ולאחר מכן ועד למעצרו עבד במפעל שטראוס. המשיב תיאר את מעצרו כחוויה קשה ומעיקה. ביחס לעבירות בהן מואשם מסר המשיב כי אינו נוהג לעבור על החוק, עם זאת שיתף כי במצבי לחץ חברתי עלול להפעיל שיקול דעת מוטעה. שירות המבחן התרשם כי המשיב עד למעצרו ניהל אורח חיים תקין ונמצא כעת במשבר סביב דימוי עצמי נמוך ותחושת כישלון בהגשמת חלומותיו. בשקלול כלל הנתונים העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות עוברת חוק ובמיוחד בעת חוויה של פגיעה בביטחון העצמי. מסקנה נוספת של שירות המבחן הינה שיש בחלופת מעצר, שתוכל להציב לו גבולות ברורים, כדי להפחית את רמת הסיכון להתנהגות פורצת גבולות ועוברת חוק. עוד התרשם שירות המבחן כי אביו ודודו של המשיב, שהוצעו כמפקחים, מבינים את משמעות מעצר הבית ואת התפקיד המיועד להם. באשר לאימו של המשיב, שאף היא הוצעה כמפקחת, ציין שירות המבחן כי זו לא התייצבה לפגישה ומשכך נבצר ממנו לתת התייחסות בעניינה. בהתחשב בכל האמור לעיל בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המשיב למעצר בית בבית דודו בבאקה אל גרבייה בפיקוח הדוד והאב. כמו כן המליץ שירות המבחן להטיל על המשיב צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים במסגרת השירות אז תיבדק האפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית.

8. בהתחשב באופי העבירות ובנסיבות ביצוען טענה המבקשת כי יש לעצור עד לתום ההליכים. עוד טענה כי אין ליתן אמון במפקחים שהוצעו (האב והדוד) מהטעם שלשניהם יש עבר פלילי ותעבורתי; בנוסף, ציינה המבקשת כי המפקחים אינם עובדים ואינם יכולים להפקיד בטוחות אשר יהא בהן כדי להרתיעם מביצוע לקוי של תפקידם.

9. מנגד, עתר ב"כ המשיב לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו לחלופה מעצר בבית דודו. כן טען כי העובדה שהמפקחים, שנמצאו ראויים ע"י שירות המבחן, אינם בעלי יכולת כלכלית לא יכולה לעמוד לרועץ המשיב. עוד הודגש כי המשיב הינו נעדר עבר פלילי ומדובר באדם צעיר. המשיב אכן הפעיל שיקול דעת מוטעה, הוא ייתן את הדין במסגרת ההליך העיקרי, אך המשך מעצרו לא ישיג כל מטרה.

10. לא בלי התלבטות, ומבלי להפחית מחומרת מעשיו של המשיב, סבורני כי ניתן להורות על שחרורו לתנאי "מעצר בית" בבית דודו.

מחד, מעשיו של המשיב אכן מעידים על מסוכנות וכן על החשש שמא לא ימלא בשנית אחר הוראות רשויות החוק - אדם שנמלט מכוחות המשטרה בנסיעה פראית מהווה סכנה לציבור; בנוסף, התנהגות שכזו מקימה חשש שלא ניתן ליתן בנאשם אמון כי ימלא אחר הוראות בית המשפט (כפי שאף לא מילא את הוראות המשטרה לעצור) וכי ימשיך לסכן את כלל הציבור. וכך נאמר בבש"פ 3255/13 **עזומה חרב נ' מדינת ישראל** (20.5.13): **"בית-משפט זה קבע, לא אחת, כי כאשר עסקין במשיב, הנמלט מהמשטרה בנהיגה פראית ומופקרת, המסכנת את חיייהם של עוברי האורח, יש להורות, ככלל, על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו (ראו, לעניין זה, בש"פ 7718/12 פסיסי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.10.2012)".** בבש"פ 4329/12 **אימאם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.6.2012)**. עוד אפנה בהקשר זה לאמור בבש"פ 7899/09 **עומר מסרי נ' מ"י**, 22.10.09; בבש"פ 7701/10 **שתיי נ' מ"י** 27.10.10; בבש"פ 10228/08 **עמאראת נ' מ"י** 14.12.108.

מנגד, אין להתעלם מנתוניו של המשיב: מדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי, אשר עבד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו עד למעצרו. המשיב מצוי במעצר תקופה של כחודשיים - תקופה אותה תיאר בפני שירות המבחן כקשה, ויש להניח כי תקופה זו היוותה מבחינתו תמרור אזהרה הן לעתיד לבא והן לכך שהבהירה לו כי באם יפר את תנאי השחרור - הוא צפוי לחזור אל מאחורי סורג ובריח (ור' בהקשר זה האמור בבש"פ 10535/08 **מאור נ' מ"י**, 21.12.08). כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות התנהגות פלילית בעתיד הינו ברמת בינונית.

בהינתן שני שיקולים נוגדים אלה, יש להניח כי לא הייתי מצוין שמדובר במקרה גבולי, והייתי מורה על שחרורו. ואולם, התלבטותי נבעה מטיב הפיקוח שהוצע - מעצר בבית דודו (המצוי במתחם המשפחתי בו מתגוררים הוריו) בפיקוח הדוד והוריו. עיון בתיק החקירה מעלה כי הרכב בו נסע המשיב נרכש על ידו (אולם נרשם על שם אחר) הגם שלא היה ברשותו רישיון נהיגה. בעת שאביו נחקר בבית המשפט (על רקע רצונו לשמש כמפקח), מסר כי המשיב נכשל פעמיים בעבר במבחני תיאוריה ולכן לא הוציא רישיון נהיגה. ולעניינינו - מדובר במשיב שאמנם הינו בגיר, אך הינו אדם צעיר יחסית המתגורר עם הוריו. המשיב רכש רכב ועשה בו - כך עולה - שימוש שוטף והכל בעת שהוא מתגורר בבית הוריו. מתיק החקירה עולה שהמשיב ובני משפחתו טענו שהוא נהג להחנות את הרכב שלא בקרבת הבית ולכן הם לא היו מודעים להימצאות הרכב ברשותו ולשימוש שהוא עושה בו. ניתן להתייחס בספקנות לטענות אלה. לא זו אף זו - האב והדוד, שהוצעו כמפקחים, נושאים לחובתם עבר פלילי (אף שאינו "טרי") ובכלל זאת הרשעות בעבירה של נהיגה ללא רישיון. משכך, ניתן לתמוה באם נהיגתו של המשיב ללא רישיון לא היתה תוצאת "מורשת" שהונחלה לו על ידי בני משפחתו הבוגרים או, לכל הפחות, עצימת עיניים בהקשר זה.

למרות תהיותי לעיל, הגעתי בסופו של דבר למסקנה כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופה שהוצעה, חרף הפגמים שמצאתי בה.

מבלי להפחית מחומרת האירוע בו היה מעורב המשיב (וכן לרקע שקדם לו - רכישת הרכב ועשיית שימוש "שוטף" בו), אין מדובר במשיב שנשקפת ממנו מסוכנות טבועה "כללית". במילים אחרות, אין מדובר, לדוגמה, במשיב אלים, בעל דפוסי התנהגות עברניים או שסובל מהתמכרות לאלכוהול או סמים. במידה ומדובר היה במשיב הנושא מאפיינים שכאלה, אזי החלופה שהוצעה אכן לא היתה מספקת והיית דוחה אותה. ואולם, מבלי להפחית מחומרת מעשיו של המשיב - עליהם הוא ייתן את הדין בבוא העת - המסוכנות הנשקפת מהמשיב ממנו הינה מסוכנות "נקודתית" ונוגעת בעיקר לשימוש שהוא עשה, וקיים חשש שמא ימשיך בכך - בנהיגה ללא רישיון. משכך, על החלופה להתאים עצמה לנתוניו של המשיב הקונקרטי ולטיב ה"איומים" הנשקפים ממנו. לא התעלמתי מהעבירות העיקריות שיוחסו לו בנוגע לסיכון חיי אדם וההמלטות מהשטרים, אולם למרות חומרתן הן נבעו, כך עולה, בעיקר על רקע חוסר הפעלת שיקול דעתו בסיטואציה בה הוא היה נתון באותה עת ולא נבעו מדפוסים עברניים מושרשים. כפי שצוין בתסקיר מדובר במי שנמצא בשלב של תהליך גיבוש זהות. איני סבור כי השארתו בבית המעצר, בקרב עברניים "של ממש" תתרום, לשון המעטה, לגיבוש זהות זו (. .). סבורני, כי לאחר שנתפס ולאחר שהיה עצור תקופה משמעותית של כחודשיים מאחורי סורג ובריח, הבין המשיב - כאמור לעיל, בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, שאינו נושא קיום עברניים - כי אל לו לצאת ב"יוזמות" חדשות בתחום הנהיגה ללא רישיון.

המפקחים שהוצעו אכן אינם אידיאליים אולם התרשמתי כי למרות חסרונותיהם, הם גילו דאגה אמיתית למשיב והם מודעים למחיר הכבד שהוא ישלם באם יפר את תנאי השחרור. לא בכדי התרשם שירות המבחן כי הם יעמדו במטלות שלקחו על עצמם וזו היתה אף התרשמותי. בשל מגרעותיהם שתוארו לעיל, "יחושק" שחרורו באיזוק אלק' שייתן מענה סביר בהקשר זה. לכן, המטרה המניעתית שבדיני המעצרים תושג בחלופה שהוצעה וכפי שנאמר לאחרונה בהקשר אחר: **"לבסוף, יש לציין כי אין קיומה של מסוכנות כשלעצמה כדי להביא למעצרו של נאשם עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. אם ניתן לאיין את המסוכנות, כפי במקרה שלפנינו, הבכורה צריכה להינתן לחזקת החפות וזכויותיו של הנאשם. "אכן, אותו אינסטינקט אנושי שהזכרתי בעצם אולי תובע את המעצר כמקדמה על חשבון העונש; אך לא כן עמנו בדין, וכבר נקבע לא אחת כי אין המעצר על פי הדין מקדמה כזאת, אלא מטרתו מניעתית" (בש"פ 1464/06 מדינת ישראל נ' נאשף (21.2.2006); וראו בדומה: בש"פ 4224/99 מדינת ישראל נ' כהן (28.6.1999); בש"פ 663/08 סרחאן נ' מדינת ישראל (12.2.2008)).** בש"פ 1155/14 מ"י נ' בילאל רשיד, (16.2.14)

11. סוף דבר, אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

11.1. מעצר בית בבית הדוד בבאקה אלגרבייה.

11.2. המשיב ישהה בבית הדוד בחלופת מעצר בית מלא וכל עת ישהה עימו אחד מהמפקחים הבאים: אביו - מר אלטורי איברהים ת.ז. 54438825; או דודו - מר מוסטפא אלטורי, ת.ז. 059941161 או אמו - גב' אלטורי חיסאן ת.ז. 056310345.

- 11.3. נאסר על המשיב לצאת את הבית, למעט לצורך התייצבות בבית המשפט או אם הדבר אושר, כאמור להלן. יציאות למפגשים עם עורכי דינו או לצורך טיפול רפואי יופנו תחילה למאשימה; ורק בהיעדר הסכמה תוגש בקשה לבית המשפט. כמו כן, כל בקשה המוגשת לבית המשפט תוגש בצירוף עמדת המאשימה, ואם לא תצורף התגובה - תצוין הסיבה לכך.
- 11.4. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני, וזאת בהתאם לנוהלי היחידה לתיאום ופיקוח אלקטרוני בשב"ס. באחריות המשיב ובא כוחו לדווח מראש ליחידת הפיקוח האלקטרוני על כל יציאה מכתובת חלופת המעצר.
- 11.5. בכל יציאה מאושרת יהיה המשיב מלווה במפקח שאושר.
- 11.6. אני מתיר למשיב לצאת לחלונות התאווירות כל יום בין השעות 10:00 - 12:00 וזאת בליווי מפקח שאושר.
- 11.7. אני אוסר על המשיב ליצור כל קשר עם עדי תביעה שאינם שוטרים.
- 11.8. כל מפקח/ת י/תחתום על התחייבות עצמית בגובה 5,000 ₪ להבטחת התחייבותו לפקח על המשיב ולדווח אם יצא המשיב את הבית ללא אישור. ב"כ המשיב יבהיר למפקחים כי במידה ויפרו את תנאי הפיקוח יהיה ניתן לחייבם על פי התחייבותם; עוד יבהיר ב"כ המשיב למפקחים כי התחייבותם הינה בהתאם להחלטה גם אם לא פורטו על התנאים בכתב ההתחייבות.
- 11.9. המשיב יפקיד בקופת בית המשפט סכום של 5,000 ₪ במזומן/ערבות בנקאית; ויחתום על התחייבות עצמית בגובה 10,000 ₪, וזאת להבטחת תנאי שחרורו בערובה.
- 11.10. בנוסף, המשיב יהיה תחת צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים לשם בדיקת היתכנות שילובו בקבוצה טיפולית, וזאת כהמלצת שירות המבחן. אני מתיר למשיב לצאת למפגשים בשירות המבחן בליווי אחד מהמפקחים, תוך דיווח ליחידת האיזוק האלק'.
- 11.11. בכפוף להפקדת הבטוחות הכספיות, התחייבויות המפקחים והסדרת הפיקוח האלקטרוני ניתן יהיה להורות על שחרור המשיב ממעצר. המשיב ילווה מנקודת השחרור לחלופת המעצר ע"י מפקח שאושר.
- 11.12. משום השעה כעת (14:30) ומשום שבידי המבקש אין את הכספים עליהם הוריתי, ומשום שאין בידי את האישורים בנוגע לאיזוק אלקטרוני, אני מורה כי היום אך יחתמו המפקחים והמשיב עצמו, ויתרת התנאים, ימולאו, אם וכאשר, החל ממחר.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.

